

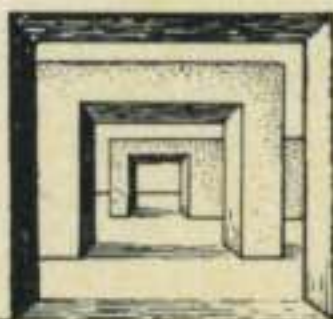
Joan Teixidor

PER
AQUEST
MISTERI

8

poemes

A B C D E F G
H I J K L M N
O P Q R S T U
V W X Y Z

BRIS BIBLIOTECA DE CATALUNYA

A Néstor Luján

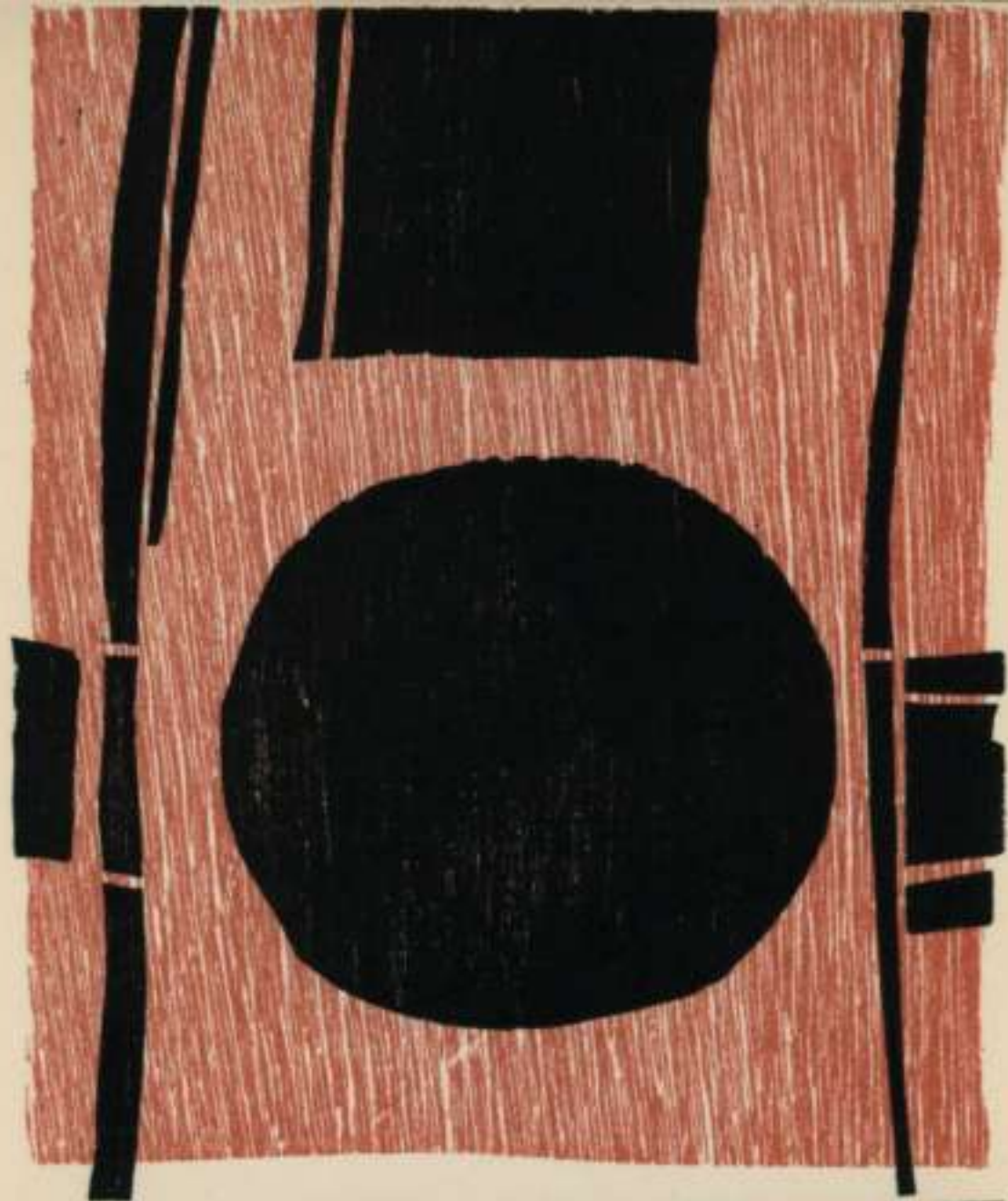
Bon Nadal

Ivan Tcheider

1962

J. PEDREIRA, editor

PER AQUEST MISTERI

poemes

JOAN TEIXIDOR

Xilografies de RÀFOLS CASAMADA

D'aquest llibre de poemes de JOAN
TEIXIDOR, se n'ha fet una tirada de
400 exemplars repartits com segueix:
TRENTA exemplars en paper de fil, nume-
rats de l'1 al 30, i 375 exemplars en
paper d'edició.

EXEMPLAR

PER AQUEST MISTERI

*... ut hujus participatione mysterii,
doceas nos terrena despiciere et
amare caelistia.*

Postcomunió de la Dominica II d'Advent

L'especial caràcter d'aquests vuit poemes de circumstàncies aconsellava una publicació a part, tot i que el resultat no fos altre que un petit quadern quasi privat. D'altra banda, la poesia és cada vegada més un afer privat, i de publicar-la a no publicar-la hi va poca diferència. Persisteix, a més, el gust de la lletra impresa, encara que hi juguïn en contra l'esmusament del professionalisme i la indiferència dels anys.

Aquesta evident intimitat del recull justifica, em sembla, una dedicatòria també íntima. Els vuit poemes, més que dedicats, són escrits expressament, i amb flagrant amor, per a Ignasi, Borja, Andreu, Verònica, Eulàlia, Lluís i Maria. L'ordre dels noms és el mateix dels poemes.

1

*T'ha tocat el millor
però no l'escassa, dolorosa vida.
Amb quin sagrat horror
rebràs a Déu quan ve
en el tombant del dia o de la nit.
Gloriós, armat, sense cap límit
en la seva possessió.*

*Ànima, petita sempre, pensa:
sóc la gerra buida i m'omple l'aigua,
sóc l'arbre immòbil i m'assota el vent,
sóc el camí desert i algú em trepitja,
neixo quan moro a tot.*

2

2

*És l'únic dels que han mort
que no deixà cap rastre;
el rastre és Ell mateix
vivint entre nosaltres.*

*Són vans el pensament,
el somni, la nostàlgia...
Ell era el pa i el vi
i deia que el mengéssim.*

*La boira dels humans
ja saps qui la contrasta:
perquè no moris mai
asseu-te a la taula.*

Ed è così, è sempre così, che
si fa il bene del mondo.
Per questo, ogni giorno, si fanno
molti buoni atti e di la terra

3

Il bene del mondo, è fatto
di tanti piccoli atti,
che si fanno ogni giorno,
e che si fanno in silenzio.

*Créixer i aquest pes diví
en la creu del teu cos.
Per carrers i places, oh foll!
et diran els homes de la boira:
Ja no ets res i camines
submís, buidat de tot;
t'has deixat doblegar
i sols la veu de l'Amo
et porta a primaveres
de rostolls calcinats.
Però tu calla i enfonsa't
a l'erm del teu silenci:
hi ha un cel indiferent,
la calç blanca del mur
i més enllà les altes
torres del Castell.
Quan arribis, nafrat,
seràs lliure.
El pes diví, la creu
com una altra natura.*

4

*Per què heu parlat de símbols
quan era carn i sang?*

*Ara us diré: tenia
un gust de pa, semblava
el blat de casa al juny.*

*Ressuscitava sempre
en el matí rentat,
quan el teu peu somia
un viarany reial.*

*No vas marcat per signes
sinó per mans d'amor;
el Pa que t'alimenta
t'infanta novament.*

*Hem estimat la terra
perquè hi vivia Déu.*

Les deux premières de l'été
sont dures.

Elles sont appelées les fêtes,
la fête de la Pentecôte.

5

Mais sur les pentes
de ces vallées, les fleurs
sont si nombreuses, et si belles,
et les yeux, et les esprits
sont si contents et si contents
de ces vallées, et de ces vallées,
et de ces vallées, et de ces vallées.

Et sur les pentes
de ces vallées, les fleurs
sont si nombreuses, et si belles,
et les yeux, et les esprits
sont si contents et si contents
de ces vallées, et de ces vallées,
et de ces vallées, et de ces vallées.

Et sur les pentes
de ces vallées, les fleurs
sont si nombreuses, et si belles,
et les yeux, et les esprits
sont si contents et si contents
de ces vallées, et de ces vallées,
et de ces vallées, et de ces vallées.

Et sur les pentes
de ces vallées, les fleurs
sont si nombreuses, et si belles,
et les yeux, et les esprits
sont si contents et si contents
de ces vallées, et de ces vallées,
et de ces vallées, et de ces vallées.

Et sur les pentes
de ces vallées, les fleurs
sont si nombreuses, et si belles,
et les yeux, et les esprits
sont si contents et si contents
de ces vallées, et de ces vallées,
et de ces vallées, et de ces vallées.

61

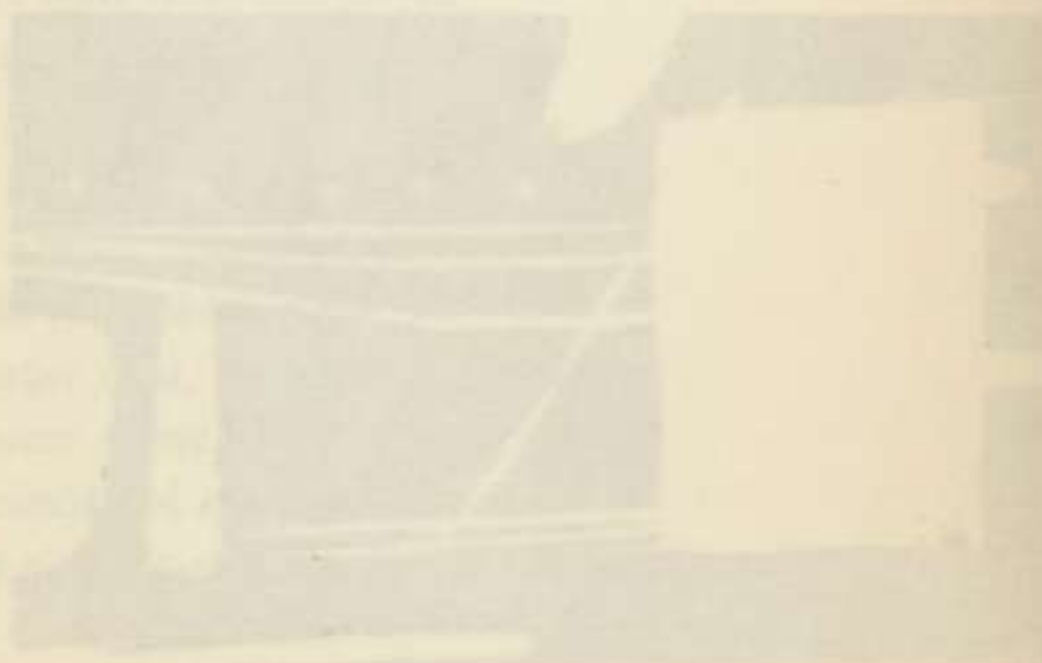
*Pren l'armadura de Déu
nova Joana.*

*S'han acabat els jocs,
la llet de la infantesa.*

*Mai no seràs tan gran
ni seny sense malícia
tindrà aquest cel tan net.
Ja ho saps, amor tenies,
però avui a la resclosa
del cor assedegat
arriba una aigua clara.
Et perdré, invadida
d'Algú més fort que jo.
Et deixaré, indefensa
a mans de l'altre Pare
que ens duia a l'hora exacta
al bosc del seu dolor.*

*La faç en el drap blanc,
cap vida a part et queda:
Ell sol en el teu buit,
Verònica.*

6

*Quan et diguin que no, pensa:
jo he vist un córrec sec
per on passava l'aigua.
Quan et diguin portaves
un vestit blanc, pensa:
he arribat fins al buit,
quan ja no hi ha res més
i un vent feliç em porta
fins a aquell mur que brilla.*

*El mur, el mur que espera
un ample finestral.
Allà vull abocar-me,
imatge teva, esclava,
i veure el tot, Déu meu,
oprimit pel teu pes
que és dolç com tornar a néixer.*

7

*Oieà oieé
el Nen Jesús ja ve.*

*Va néixer en el Portal.
per la nit de Nadal.*

*Va néixer dalt la Creu
humiliat i reu.*

*Va néixer de la mort
i el porto dins del cor.*

*Va néixer avui mateix
i cada dia creix.*

*Oieé oieú
el Nen Jesús ja em duu.*

*Només la terra viu
i el pròxim ignorat
un home en mig dels homes.
Tot és aquí mateix
vivint entre nosaltres.
No cerquis més enllà,
no hi ha llum als confins
i el mar ho colga tot.
El Déu que has somiat
naixia en el teu cor.*

*I encara és més veritat
que els camps esperen l'hora
i l'horta va florir
per un trepig de l'àngel;
que sempre l'horitzó
m'amaga una altra terra;
que tot es penetrat
d'un cant suspès a l'aire
i això que ens enganyava
eternament es crea.
No hi ha repòs aquí
si peregrins naixíem
i anem cap a un Hostal
on tot es completava,
on tot té un altre nom
i espera un altre Pare.*

ÍNDEX

El primer capítulo	7
El segundo capítulo	13
El tercer capítulo	18
El cuarto capítulo	21
El quinto capítulo	25
El sexto capítulo	29
El séptimo capítulo	33
El octavo capítulo	37
El noveno capítulo	41

Per aquest misteri (<i>pròleg</i>)	9
T'ha tocat el millor	13
És l'únic dels que han mort	17
Créixer i aquest pes diví	21
Per què heu parlat de símbols	25
Pren l'armadura de Déu	29
Quan et diguin que no, pensa	33
Oieà, oieé	37
Només la terra viu	41

Aquest llibre s'acabà d'imprimir
el dia tretze de desembre del
1962, als obradors de S. SALVADÓ
Cots, Barcelona. Dip. Leg. B,28615

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001594902

Biblioteca
de Catalunya

Adm. C-AFE0

CB. 1001594902

Top. _____

2006-8-7153

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

